

Coperta și ilustrația grafică: Dumitru GĂLEȘANU
Tehnoredactare și corectură: Dumitru GĂLEȘANU

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
GĂLEȘANU, DUMITRU**

**Mirabile iubiri : antologie de gânduri și amintiri =
Mirabili amori : antologia di pensieri e ricordi /**
Dumitru Găleşanu ; trad. în lb. italiană de Floarea Sima ;
pref. și postf. de Dumitru Găleşanu ; graf. de Dumitru
Găleşanu. - Ed. bilingvă. - București : Eikon, 2023

ISBN 978-606-49-1005-9

I. Sima, Floarea (trad.)

821.135.1

Copyright © 2023 – Dumitru GĂLEȘANU

Editura EIKON

București, Calea Giulești 333, Sector 6

cod poștal 031310, România

Difuzare / distribuție carte: tel/fax: 021 348 14 74

mobil: 0733 131 145, 0728 084 802

e-mail: difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: tel: 021 348 14 74

mobil: 0728 084 802, 0733 131 145

e-mail: contact@edituraeikon.ro

web: www.edituraeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de Consiliul Național al
Cercetării Științifice din Învățământul Superior (CNCSIS)

DUMITRU GĂLEȘANU

Ediție româno-italiană

Edizione romeno-italiana

**MIRABILE IUBIRI.
Antologie de gânduri și amintiri**

||

**MIRABILI AMORI.
Antologia di pensieri e ricordi**

E I K O N

București, 2023

PANGENESI >	297/298
VORTICE >	303/304
RIFLESSI >	309/310
SDOPPIAMENTO >	317/318
TESSITURA DELLA MATERIA >	323/324
TORRE >	331/332
GENOM >	339/340
AUTORITRATTO (2) >	419/420

CUPRINS

Prefață Prefazione	9
Prefață - de Dumitru Găleşanu	11
Cartea I Veronica. Despre prietenie și fericire	49
Marea mea mirare și bucurie	51
Pasiunea e adevărata fericire a omului	57
Cât aş dori să am un om-prieten!	61
(...) aproape, aproape de tot (...)	67
Mi-am pus o dorință!	69
Noi înșine suntem o poezie	78
Câteva versuri despre viață	84
La tine mă gândeam ca la ceva tainic	91
Îmi plac versurile calde, familiare	95
O creangă și câteva flori	101
Gândul îmi zboară de ici-acolo	103
Vreau să-mi recapăt încrederea în mine	109
Viața și omul, mediul și caracterul	115
Cum îmi pot găsi fericirea!?	119
Tu ești acel <i>alter ego</i> . Te doresc!	125
Savurez dorința împlinirii visului meu	129
Je t'attends beaucoup!	141
Ce ne interesează mai mult decât realitatea!?	143
Orice greutate a vieții s-o transformăm în bucurii	147
Răsfoiam vechea broșură și gândeam	153
Reconstitui în memorie chipul tău	159
Trăiește în prezent și privește în ochi adevărul!	165
Te consider omul-prieten	174
Aceleași sincere și profunde sentimente	182
Ne vom întâlni acolo și ne vom săruta	193
Fericită, după un succes mare!	199

Cartea a II-a. Pia Estella. Despre omul ca om și despre creație	205
Bonne Année, mon chér!	207
Viața e atât de amuzantă!	212
Micke Gall	229
Am așteptat cu emoții răspunsul tău	249
Omul este sortit greșelilor	255
Simți nevoia să stai și să meditezi	257
Când tainele vieții încep să foșnească	263
O concepție filosofică bine gândită logic	269
Felix qui potuit rerum cognoscere causas	278
Eseuri în creația poetică	289
Începutul de poezie în stil romanțat	295
Gestul tău nobil mă încântă	300
Ție... un toast	302
Amintirea ta, mon illustre amie	311
Să fii cinstit și afabil	313
Ma première pensée est de t'écriture	315
Prilejul de a-ți analiza critic creația	320
Izvor pururi proaspăt... inspirația	327
Când entuziasmul îți este în floare	329
Amintiri despre viitor	335
Florile de gheață nu înfloresc	337
Postfață Postfazione	343
Postfață. Despre noii oameni din trecut, prezent și viitor - de Dumitru Găleşanu	345
Post-scriptum	395
Indice de nume [celebrități]	403
Ilustrația grafică - de Dumitru Găleşanu	421
Cuprins	425

SOMMARIO

Prefazione Prefață	9
Prefazione - di Dumitru Găleşanu	29
Libro I. Veronica. Sull'amicizia e la felicità	50
Il mio grande stupore e gioia	55
La passione è la vera felicità dell'uomo	59
Come vorrei avere un uomo per amico!	65
(...) vicino, vicino a tutto (...)	68
Ho espresso un desiderio!	75
Noi stessi siamo una poesia	81
Alcuni versi sulla vita	89
Pensavo a te come a qualcosa di misterioso	93
Mi piacciono i versi caldi e familiari	98
Un ramo e alcuni fiori	102
Il mio pensiero vola di qua vola di là	107
Voglio riacquistare la fiducia in me stessa	113
La vita e l'uomo, l'ambiente ed il carattere	117
Come posso trovare la mia felicità!?	123
Tu sei quell' <i>alter ego</i> . Ti desidero!	127
Assaporo il desiderio di esaudire il mio sogno	135
Je t'attends beaucoup!	142
Cosa ci interessa di più della realtà!?	145
Trasformiamo in gioia ogni peso della vita	151
Stavo sfogliando il vecchio opuscolo e ho pensato ...	157
Ricostruisco nella memoria il tuo volto	163
Vivere nel presente e guardare la verità negli occhi! ..	171
Ti considero un uomo amico	179
Gli stessi sentimenti sinceri e profondi	189
Ci incontreremo lì e ci baceremo	197
Sono felice per il grande successo!	203

Libro H. Pia Estella. Sull'uomo in quanto uomo

e sulla creazione	206
Bonne Année, mon chér!	211
La vita è così divertente!	221
Micke Gall	239
Ho atteso con ansia la tua risposta	251
L'uomo è destinato a commettere degli errori	256
Senti il bisogno di sederti e meditare	261
Quando i misteri della vita cominciano a frusciare ...	266
Un concetto filosofico logicamente ben congegnato ..	275
Felix qui potuit rerum cognoscere causas	285
Saggio sulla creazione poetica	292
L'inizio della poesia nello stile romanzato	299
Il tuo nobile gesto mi delizia	305
A te... un brindisi	307
Il tuo ricordo, mon illustre amie	312
Sii onesto e affabile	314
Ma première pensée est de t'écrire	319
L'opportunità di analizzare criticamente la propria creazione	325
Fonte perennemente fresca... ispirazione	328
Quando il tuo entusiasmo è in fiore	333
Memorie del futuro	336
I fioridi ghiaccio non <i>s b o c c i a n o</i>	341
Postfazione Postfață	343
Postfazione. Sulle nuove persone del passato, presente e futuro - di Dumitru Găleşanu	369
Post-scriptum	399
Indice dei nomi [celebrità]	411
Illustrazione grafica - di Dumitru Găleşanu	423
Sommario	427

Aceast
volum bilingv,
ediție română – italiană,
s-a tipărit într-un tiraj de 500 exemplare,
pe hârtie offset 80 gr-mp și conține 434 pagini,
din care: 9 pagini cu fonturi color, 35 pagini
cu ilustrații color aparținând
autorului,
plus 2 pagini autoportrete autor.
Traducerea în italiană
a fost realizată
de Floarea Sima
Coli de tipar 16.
Bun de tipar: 16/10/2023.
Tiparul a fost executat
sub comanda nr.160/2023,
la Tipografia Carpatia Print Event
str. Hotin, nr.4, Sector 1
București – România

Libro I.**Veronica. Sull'amicizia e la felicità****Marea mea mirare și bucurie**

(Potlogeni, 5 ianuarie 1975)

Mitică,³

spre marea mea mirare și bucurie, am primit scrisoarea ta și, acum, am plăcerea să-ți răspund.

Chiar dacă în cei opt ani, pe care i-am petrecut împreună la Școala Generală,⁴ nu am schimbat între noi prea multe cuvinte, cum spui și tu, eu te vedeam nu departe de mine și de aceea folosesc acest mod de exprimare.

Și acum, la începutul Noului An: îți doresc cele mai călduroase urări de sănătate și fericire!

Au trecut atâția ani de când nu mai suntem elevii aceleiași școli și, cum este și firesc, fiecare dintre noi a cunoscut o parte din surprizele pe care ni le oferă viața: unele dorite, altele neplăcute.

Sunt momente când crezi că ești cel mai fericit, mai ales când reușești să realizezi ce ți-ai dorit, dar sunt și momente când trebuie să lupți cu greutatea, pe care soarta ți le aduce în cale.

Am amintit de greutatea, pentru că viața mi-a oferit destule, acum, când nu eram tocmai pregătită pentru ele și vreau să cred că acestea se vor sfârși cât de curând.

Oricâte ar fi ele, când știi că nu-ți dorești decât fericirea ta, fără să i-o răpești altuia, ești convins că răul acesta – pe care ți l-a trimis cruda soartă – nu se va atinge de sufletul curat și tu, singur, din rău vei face

³ În afară de praenomen-ul (nume de botez) Dumitru - membrii de familie, rudele, cunoștințele și prietenii au folosit în principal apelativul Mitică, iar într-un context mai restrâns și alte formule derivate: Mitu, Dumi, dl Miti.

⁴ În perioada cuprinsă între anii 1962 și 1970, am urmat cursurile Școlii Generale cu cls.I-VIII din satul Potlogeni – comuna Tia Mare, județul Olt.

bine în viitor, când nu vei mai fi nici elev, nici copil ci, singur, liber.

Și eu am visat la o ființă apropiată, căreia să-i spun tot ceea ce cred și tot ce gândesc, căreia să-i cer un sfat la nevoie, să aștept de la ea o mângâiere și înțelegere, iar pentru toate acestea să-i fiu datorare cu viața.

Mi-am visat un prieten, un tânăr cu care să-mi împart bucuriile și necazurile (am tăiat pe "mi" pentru că... nu numai pe ale mele, ci și pe ale lui), dar un prieten adevărat este totdeauna greu de găsit. Cei care au ieșit în calea mea, mi-au cerut doar plăceri trecătoare, ei sunt oameni obișnuiți, iar aceștia nu mă interesează.

De multe ori, îmi dau seama că visez prea mult și nu văd bine realitatea, chiar singură mă dezaprob, poate și de aceea privesc așa lucrurile. Însă, câteodată este bine când visezi: astfel, pui o mască necazurilor care se strâng necruțătoare în jurul tău...

În loc să plâng, când știu că sunt absolut singură și nemângâiată de nimeni, îmi închipui că sunt într-o pădure de brazi... unde, eu respirând adânc mirosul puternic de rășină, calc pe iarba înaltă, amestecată cu flori. Și văd, lângă un pârâu limpede, ce curge aproape de mine, o căprioară ce vine să bea apă. Eu mă duc încet la ea... nu fuge, iar eu o mângâi și ea clipește din ochi, ca și cum mi-ar mulțumi. Ce bine e să visezi, nu-i așa?

Poate că dintre toate visurile mele, unul va deveni realitate și, atunci, nu voi mai cunoaște necazurile și mă voi cufunda în mult dorita fericire.

Acestea sunt câteva din gândurile care-mi frământă mintea și... iartă-mă că le-am destăinuit așa de ușor!

O fac pentru oprima dată.

Cu aceeași sinceră prietenie, Veronica

P.S. Aștept o nouă scrisoare!

ACASĂ = CASA

Il mio grande stupore e gioia

(Potlogeni, 5 gennaio 1975)

Mitica,⁵
con mio grande stupore e gioia ho ricevuto la tua lettera e, ora, ho il piacere di risponderti.

Anche se negli otto anni, trascorsi insieme alle scuole elementari,⁶ non abbiamo scambiato molte parole, lo dici anche tu, ti ho percepito vicino a me ed è per questo che uso questo modo di esprimermi.

E adesso, all'inizio del Nuovo Anno: ti faccio i miei più calorosi auguri di salute e felicità!

Sono passati tanti anni da quando eravamo studenti della stessa scuola e, come è naturale, la vita ha riservato ad ognuno di noi delle sorprese: alcune gradite, altre spiacevoli. Ci sono momenti in cui si pensa di essere i più felici, soprattutto quando si riesce a ottenere ciò che si desidera, ma ci sono anche momenti in cui si deve lottare contro le difficoltà che il destino ci pone davanti.

Ho parlato di difficoltà perché la vita me ne ha date abbastanza, proprio ora, quando non ero pronta ad affrontarle, e voglio credere che tutto questo presto finirà. Non importa quante siano, quando sai che vuoi solo essere felice, senza toglierla a qualcun altro, si è convinti che questo male – invidiato dal destino crudele – non toccherà l'anima pura e tu, da solo, trasformerai il male nel bene, quando non ci sarai più né allievo né bambino ma, da solo, libero.

⁵ Oltre al praenomen (nome di battesimo) Dumitru (Demetrio) – i membri della famiglia, i parenti, i conoscenti e gli amici usavano principalmente l'appellativo Mitica e, in un contesto più ristretto, altre formule derivate: Mitu, Dumi, signor Miti.

⁶ Tra il 1962 e il 1970 ho frequentato la Scuola Generale con le classi I-VIII nel villaggio di Potlogeni – comune di Tia Mare, provincia di Olt.

Anch'io ho sognato una persona vicina a me, a cui poter dire tutto quello che provo e tutto ciò che penso, a cui poter chiedere consiglio quando ne ho bisogno, a cui aspettarmi conforto e comprensione, e per tutto questo sentirmi in debito con la vita.

Sognavo un amico, un giovane con cui condividere le mie gioie e dolori (ho tagliato "mie" perché... non solo le mie, ma anche le sue), ma un vero amico è sempre difficile da trovare. Quelli che ho incontrato sulla mia strada, mi hanno chiesto solo piaceri effimeri, sono persone comuni e non mi interessano.

Spesso mi rendo conto di sognare troppo e di non vedere bene la realtà, mi disapprovo persino, forse è per questo che guardo le cose in questo modo. Ma a volte è un bene quando si sogna: in questo modo si mette una maschera ai problemi che si addensano inesorabilmente intorno a noi...

Invece di piangere, quando so di essere assolutamente da sola e non confortata da nessuno, immagino di essere in una foresta di pini... dove, respirando profondamente il forte odore di resina, calpesto l'erba alta mischiata ai fiori. E vedo, accanto ad un ruscello limpido che scorre vicino a me, una cerbiatta che viene ad abbeverarsi. Mi avvicino lentamente ad essa... non scappa, la accarezzo ed essa sbatte le palpebre, come per ringraziarmi. È bello sognare, non è vero?

Forse non tutti i miei sogni sono destinati a realizzarsi, ma uno si avvererà, e allora, non più disgrazie e mi immergerò nella tanto agognata felicità. Questi sono alcuni dei miei pensieri che tormentano la mia mente e... perdonami se li ho confidati così facilmente!

Lo sto facendo per la prima volta.

Con la stessa sincera amicizia, Veronica

P.S. Sono in attesa di una nuova lettera!

Pasiunea este adevărata fericire a omului

(Potlogeni, 17 ianuarie 1975)

Mitică,

iată că mă aflu din nou în plăcuta ocazie de a-ți răspunde, dacă pot să zic așa, la scrisoarea ta.

Pasajul din d'Holbach, pe care mi l-ai redat, mi-a plăcut și cred că pasiunea este adevărata fericire a omului, numai că ea este bine-venită la timpul potrivit.

Al doilea pasaj, din Stendhal, îl cunoașteam și-mi place la fel ca primul, fericirea de felul acesta există la tine (la un tânăr) atâta timp cât știi s-o păstrezi, s-o trăiești.

În majoritatea cazurilor, gândurile noastre trebuie să le împărtășim și celorlalți cu care ne putem înțelege, aceasta fiind mijlocul cel mai eficace de a găsi o soluție potrivită la problema abordată.

Totdeauna soluția găsită în doi, sau mai mulți, este mai bună decât soluția căutată de tine, într-un timp care ți s-a părut fără capăt, dar trebuie ca și ceilalți – cărora te-ai adresat – să gândească lucrurile, dacă nu la fel, aproape la fel ca tine, altfel... soluția găsită împreună nu valorează nici măcar un sfert din cea găsită singur.

În alte cazuri, gândurile noastre nu trebuie să fie exteriorizate, ele pricinuindu-ne – uneori – fie o fericire prea timpurie și fără de margini care, așa deodată, ne amețește, fie acestea – greșit înțelese fiind – ne aduc, în locul fericirii mult așteptate, chinul (numai chin poți avea atunci când ai obținut tocmai contrariul la ceea ce doreai).

Dar gândurile noastre sunt atât de felurite și, unele – fără îndoială – dacă ar fi spuse, își pierd esențialul, se pierd în sine. De aceea, ele trebuie păstrate bine, doar

pentru noi, până când aceste gânduri sfinte le putem împărtăși unei ființe... și, numai uneia, care va fi cea mai apropiată, cea mai iubită, iar fără ea – gândurile noastre s-ar spulbera, ființa noastră ar pluti vag, fără sprijin, în sfârșit... viața ne va fi fără sens.

Suntem tineri, de ce să nu fim optimiști?

Soarta, chiar dacă nu ne-a dat până acum daruri prea de preț, în viitor va fi cât se poate de bună.

Ea ne va da bucuriile tinereții, ne va ajuta să ne găsim, printre realități dure, idealul dorit și – atunci – împreună cu el, vom pluti deasupra râului de astăzi și vom fi aproape, aproape de lăcașul fericirii.

Ne rămâne doar să învingem obstacolele care apar în calea noastră să ne zădărnicească bucuriile și să ne încredem în tinerețea noastră!

Cu prietenie, Veronica

La passione è la vera felicità dell'uomo

(Potlogeni, 17 gennaio 1975)

Mitica,

eccomi di nuovo qui con la piacevole opportunità di rispondere, per così dire, alla tua lettera.

Il brano di d'Holbach, che mi hai riprodotto, mi è piaciuto e credo che la passione sia la vera felicità dell'uomo, solo che è gradita al momento giusto.

Il secondo brano, tratto da Stendhal, lo conoscevo e mi piace quanto il primo: la felicità di questo tipo esiste in te (in un giovane) a patto che tu sappia mantenerla, viverla.

Nella maggior parte dei casi, abbiamo bisogno di condividere i nostri pensieri con altre persone con cui possiamo andare d'accordo, perché questo è il modo più efficace per trovare una soluzione adeguata al problema in discussione.

Sempre la soluzione trovata in due, o in più, è migliore di quella che cercavi, in un tempo che ti è sembrato senza fine, ma anche gli altri – a cui ti sei rivolto – devono pensare le cose, se non proprio uguali, quasi uguali a te, altrimenti... la soluzione trovata insieme non vale nemmeno un quarto di quella trovata da soli.

In altri casi, i nostri pensieri non devono essere esternati, ci causano – a volte – o una felicità che ti arrivi all'improvviso e talmente smisurata che ci fa girare la testa, oppure – fraintendendo – ci portano, invece della tanto attesa felicità, il tormento (solo tormento si può avere quando si ottiene l'opposto di ciò che si desiderava).

Ma i nostri pensieri sono tanti, e alcuni di essi – senza dubbio – se fossero detti, perderebbero la loro

LIBRIS | We know books

essenza, perderebbero se stessi. Per questo motivo, devono essere conservati bene, solo per noi, finché questi santi pensieri non li potremo condividere con un essere... e, solo con uno, che sarà il più vicino, il più amato, e senza il quale – i nostri pensieri si frantumerebbero, il nostro essere sguazzerebbe vagamente, senza appoggio, infine... la nostra vita sarebbe senza senso.

Siamo giovani, perché non essere ottimisti?

Il destino, anche se finora non ci ha fatto doni troppo preziosi, il futuro sarà migliore.

Ci darà le gioie della giovinezza, ci aiuterà a trovarci, tra le dure realtà, l'ideale che desideriamo e – allora – insieme ad esso, sorvoleremo il male di oggi e saremo vicini, vicini alla dimora della felicità.

Non resta che superare le difficoltà che si presentano per ostacolare le nostre gioie e confidare nella nostra giovinezza!

Con amicizia, Veronica

Cât aș dori să am un om-prieten!

(Potlogeni, 3 februarie 1975)

Mitică –,
și eu sunt foarte ocupată, iar timpul liber aproape că nu există.

Îți scriu azi, luni, pentru că am găsit un pic de răgaz. Pe lângă orele de curs (aproape în fiecare seară mă duc la școală!), se găsește întotdeauna câte ceva de făcut.

Și așa va fi până pe 9 Martie, când se va termina cu alegerile electorale.

M-am apucat să mă pregătesc pentru examen la facultate, conspectez din niște tratate de chimie.

Îmi planificasem să scriu câte cinci lecții pe fiecare zi, iar așa voi termina de conspectat până la începutul lui Aprilie.

Câteodată nu scriu decât o lecție pe zi. Și... când mă gândesc că socoteala este făcută numai pentru conspect. Dar pentru învățat?...

Mai bine să las acest subiect, poate că nici nu te interesează, și să-mi continui ideea.

Am zis că astăzi, luni, îți scriu și joi îți voi pune scrisoarea la poștă, ca să ajungă sâmbătă la tine... așa cum m-ai rugat.

Zici tu că adevărata problemă nu este decât ființa noastră, iar celelalte lucruri sunt numai nimicuri dificile. Dar, aceste nimicuri dificile, nu sunt absolut strâns legate de ființa noastră? Pentru rezolvarea problemei ființei noastre, nu trebuie mai întâi rezolvate aceste nimicuri?

În viață am avut o problemă foarte grea, la care nu i-am găsit singură soluția, dar nu am apelat nici la ceilalți. Pentru că nu am avut îndrăzneală, sau, mai